

SOCIJALNI RAD U ZDRAVSTVU DANAS

UDK:364.444

Osvrt na okrugli stol

Povodom Svjetskog dana socijalnog rada Hrvatska udruga socijalnih radnika, u suradnji sa Hrvatskom komorom, organizirala je Okrugli stol 21.03.2014. na temu položaja i statusa socijalnih radnika kao nezdravstvenih radnika u zdravstvenim ustanovama. Ključan naglasak stavio se na Uredbu o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova, kojom su socijalni radnici u zdravstvu stavljeni u podređeni položaj naspram ostalih nezdravstvenih radnika iste stručne spreme. Konkretnije, činjenica je da mnogi od poslova i usluga koje socijalni radnici pružaju u svom radu u zdravstvu, nisu prepoznati ni kodificirani, pa prema tome ni adekvatno plaćeni.

Dr. Šostar, ravnatelj Zavoda za javno zdravstvo Andrija Štampar, istaknut kao veliki prijatelj socijalnih radnika, u svom mandatu izjednačio je plaće i položaj socijalnih radnika sa ostalim nezdravstvenim radnicima u Zavodu, komentirajući kako je naš posao iznimno važan i vrijedan te je na poslodavcu da bude dobar menadžer, a na socijalnim radnicima da se aktiviraju i pronađu zajedničkim snagama načine da svoju vrijednost prezentiraju i ostalim krugovima.

Gđa Marija Cahunek, djelatnica Zavoda za javno zdravstvo preko 30 godina, osvrnula se na same tehničke detalje Uredbe te na Prikaz dijagnostičkih i terapijskih postupaka u zdravstvenim djelatnostima, popularno zvan „Plava knjiga“. Prema tom prikazu, socijalni radnici u zdravstvu obavljaju samo tzv. pomoćne poslove, dok u realitetu oni bez iznimke sudjeluju u dijagnostičkim i tretmanskim postupcima, a za koje nisu primjereno plaćeni niti u zakonskim uredbama kodificirani. Šokantan je i prikaz broja zaposlenih socijalnih radnika u zdravstvu - naime, 1964. godine u pedesetak zdravstvenih ustanova radilo je oko 60 socijalnih radnika. Danas ih radi oko 80 u čak 1263 zdravstvene ustanove. Prema tome upitan je omjer posla i kvalitete koju socijalni radnik u takvim uvjetima može pružiti. Sama ističe nedovoljnu borbu samih socijalnih radnika za svoj položaj u zdravstvu.

Iste probleme oko nekodificiranih usluga socijalnog radnika te potrebu da se prepozna kako on u bolnicama sudjeluje u samom prijemu, tretmanu i otpustu pacijenta, istaknuo je i g.Borić, socijalni radnik u Psihijatrijskoj bolnici Vrapče, s odjela za ovisnosti i odjela dualnih poremećaja. Naveo je listu konkretiziranih usluga koje obavlja kao socijalni radnik, a koji nisu prepoznati. Na primjer psihosocijalni tretmani, vođenje grupa, izlazak na teren i slično.

Magistra soc. rada, gđa Topolko, sa svojim timom socijalnih radnika iz Neuropsihijatrijske bolnice "Dr.Ivan Barbot" Popovača provela je istraživanje o percepciji liječnika psihijataru, pacijenata i centra za socijalnu skrb o vrijednosti i važnosti socijalnih radnika u bolnicama. Zanimljivo je da se i pacijenti i doktori slažu kako je važnost socijalnih radnika velika, kako uvelike pomaže boljem oporavku pacijenata te općenito o njima imaju pozitivno mišljenje.

Socijalna radnica Marija Dumančić kao zadnja govornica, zaključila je kako je naš posao štiti prava korisnika, ali da bismo to mogli, ističe, moramo prvo znati zaštititi svoja prava kao socijalnih radnika.

Kroz diskusiju koja je uslijedila jasno su izneseni stavovi većine socijalnih radnika u zdravstvu, a ti su kako je učestala praksa da se socijalnim radnicima u opis posla stavlja sve što nitko drugi ne zna napraviti te da se često moramo nositi sa situacijama gdje nadređeni i ostali stručnjaci probleme koje ne znaju gdje svrstati, jednostavno na rješavanje prepuštaju socijalnim radnicima. Zato je iznimno važno pokretanje izrade kodificiranih i jasno imenovanih poslova koje socijalni radnici u zdravstvu obavljaju te usluga koje pružaju, kako bi za svoj posao bili pravilno vrednovani, financijski i statusno.

Zaključeno je kako nisu ostale struke te koje nam usporavaju razvoj, već sama socijalna politika, poslodavci i sami socijalni radnici. Potrebno nas je više u samoj političkoj sferi, potrebna je veća aktivnost i promicanje profesije. U zadnjih nekoliko godina i mi studenti imali smo prilike zamijetiti veće pomake struke, veće zahvate u javnost i društvo, kao što je osnivanje Komore, učestalije pojavljivanje na znanstvenim skupovima, unatoč poznatim medijskim „hvatanjima“ za pojedine teške situacije. Okrugli stol zaokružila je predsjednica HUSR-a, dipl. socijalna radnica Štefica Karačić, sa značajnom rečenicom: „ Socijalni rad je samozatajna profesija koja se ne primjećuje dok je učinkovita.“ Na nama je onda da je učinimo zamjećenom i ukažemo na važnost vlastite profesije, koja utječe na tolika područja ljudskih života i u kojoj mi kao budući socijalni radnici s namjerom dajemo dio sebe, što je neizbježno u humanoj profesiji kao što je naša.